

Messiaanse Gemeente Bracha te Apeldoorn

Nieuwsbrief week 7: 9 Iyar – 15 Iyar 5780 (3 – 9 mei 2020)

Omertelling: 24 – 30 (*“En gij zult tellen vanaf de morgen na de rustdag, vanaf de dag dat gij de Omer als beweegoffer bracht, zeven volle weken tellen, tot aan de morgen na de zevende week welke vijftig dagen zal tellen”*).

Parashat: Emor

Leviticus 21:1-24:23

Ezechiël 44:15-31

Lucas 11:1-12:59; Matth. 5:38-42, Gal. 3:26-29; Lucas 14:12-24

Door Sybe de Vos

De schaduw en het lichaam

Dan spreekt de Ene tot Mozes en zegt: spreek tot de zonen en dochters van Israël en zeg tot hen: de samenkomsttijden van de Ene, - als je die uitroept zijn dat oproepen tot heiliging; dát zijn zij, mijn samenkomsttijden... (Leviticus 23:1-2 - Naardense Bijbel)

In Leviticus 23, hét hoofdstuk over de moadiem, de vastgestelde tijden, vinden we vijf keer de inleidende zin: ‘Dan spreekt de Ene tot Mozes’. Bij de eerste keer wordt de Sjabbat genoemd en daarna Pesach en Matsot (vers 1). Bij de tweede keer lezen we over het aanbieden van de Eerste Omer, de Omertelling en Sjavoe'ot (vers 9). De derde keer gaat het over Jom Teroea, de ‘Dag van het Geklank’ (vers 23), de vierde keer over Jom Kippoer (vers 26) en de vijfde keer tenslotte over Soekot en de Achtste dag (vers 33).

afbeelding van Karen Arnold via Picabay

een

schaduw zijn van de dingen die komen; maar het lichaam is dat van de Gezalfde. (Colossenzen 2:16-17 - Naardense Bijbel)

Vastgestelde tijd, nieuwemaan (impliciet ook aanwezig in Leviticus 23) én sjabbat zijn dus een ‘schaduw’ van de dingen die kómen. Het zijn als het ware wekelijkse, maandelijkse en jaarlijkse aankondigingen van de komst van het Koninkrijk. Maar... ‘het lichaam’ (ook wel vertaald als ‘substantie’, ‘werkelijkheid’) is van de Messias. Het draait om de openbaring van Hem. Alle moadiem zijn samen een schaduw van Hemzelf. En waar de schaduw is, daar is het ‘lichaam’ vlakbij. Dat is het uitzicht dat de moadiem ons bieden. Dat mag ook ons uitzicht zijn. En we vinden dat venster in onze verbondenheid met Israël, want zij zijn het die de moadiem ‘uitroepen’ (23:1). Beter dan elkaar te (ver)oordelen, is het om elkaar het venster van de Messias voor te houden... Hij komt!

Vijf keer... Vijf kun je op één hand tellen. Van de Tien Woorden zijn het er vijf die betrekking hebben op haSjem, vijf op de naaste. De Tora, de Onderwijzing, heeft vijf boeken. In de parabel over de komst van de Messias spreekt Jesjoea over vijf wijze bruidsmisjes en vijf dwaze. Vijf waren voorbereid, vijf niet. Het getal vijf vinden we in het Hebreeuws terug als de letter Hé. De Hé is het symbool voor ‘venster’. De Hé, de vijf dus, staat daarmee dus voor de openbaring van dat wat gaat komen. In deze tijden van verwarring en onzekerheid hebben we zeker behoefte aan zo’n venster.

Sjaeol schrijft aan de gelovig geworden heidenen in Colosse: Laat dan niet iemand u oordelen inzake spijs en drank of op het punt van feest of nieuwemaan of sabbat, - dingen die een

Door Anton Ribberink

Parasha Emor

In Leviticus 21 wordt nadruk gelegd op een smetteloos priesterschap. Niet alleen moest deze dienst op een zo heilig mogelijke wijze worden uitgevoerd, het moest ook vrij zijn van interne en externe onvolmaaktheden (smetten). Om met het laatste te beginnen:

Lev. 21 stelt, dat in het geval van verontreiniging (smet) door aanraking van een dode (zelfs op indirecte wijze) of andere vormen van onreinheid, eerst reinigingsrituelen moesten worden uitgevoerd. Het betreft hier besmettingen, uiterlijke verontreinigingen. Streng waren de straffen voor het niet in acht nemen hiervan. Als je de preventieve maatregelen i.v.m het coronavirus niet in acht neemt, kun je daarvoor een boete van € 400 krijgen; Maar zo ernstig neemt de Eeuwige de voorschriften, dat de doodstraf staat op het overtreden van de regel. De gegronde reden zal zijn, dat de priesters in de nabije tegenwoordigheid van de Eeuwige waren, die Heilig is en heiligheid vraagt. Ook hadden zij een voorbeeldfunctie als wegwijzers en onderwijzers in de dienst en toewijding aan de Eeuwige. Dit is een speciaal voorrecht maar het brengt ook een speciale verantwoordelijkheid met zich mee.

Volgens Lev. 21:16- 23 mocht er geen gebrek, geen onvolmaaktheid, geen smet aan de priesters zelf zijn. Iemand met een handicap of mismaaktheid mocht geen dienst doen. In Lev. 21 worden 12 gebreken genoemd. De Joodse traditie leidde hieruit nog andere onvolmaaktheden af. Maimonides kwam uitgaande van Lev. 21 zelfs op een lijst van 140 gebreken, die een voortdurende dienst in het Heiligdom onmogelijk maakten. Zo serieus wordt door hen het voorschrift genomen.

Het klinkt onrechtvaardig, dat iemand met lichamelijke gebreken, geen dienst doen mag. Wat kan iemand immers daaraan doen. Maar (las ik) het is belangrijk om hier anders tegen aan te kijken. De dienst in het Heiligdom is zoveel mogelijk een situatie, waarin de Volmaaktheid van de Eeuwige en van Diens werken zichtbaar gemaakt dienen te worden.

Wat is nu de toepassing van Leviticus 21 en 22 voor ons als Messiasgelovigen: Moeten wij onreinheid en besmetting voorkomen en bij onreinheid ons eerst laten reinigen en wassen? Vormen van (rituele) voorbereiding op de ontmoeting met de Eeuwige in acht nemen? Wat denkt u? Wat je eruit leert is dat een ontmoeting met de Eeuwige alleen dan kan plaats vinden, als er strikte voorzorg is genomen. Zou dat veranderd zijn? Wie kan voor de Heere verschijnen, volgens Ps. 24: 4? Die rein is van handen en zuiver van hart. Terecht zouden we ons erop kunnen beroepen, dat de Messias deze afstand heeft opgeheven (Hij heeft zichzelf als een smetteloos offer aan de Eeuwige gebracht, Hebr. 9: 14), waardoor we uiteindelijk in de tegenwoordigheid van de Eeuwige kunnen en mogen verschijnen! Maar niet zonder onszelf te laten heiligen. Het: 'Weest heilig, want Ik ben heilig' wordt gezegd, zodat we ons gereedmaken om de Eeuwige te ontmoeten.

In 1 Kor. 6: 11 staat: "Maar gij hebt u laten afwassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd door de Naam van de Heere Jezus Christus (Adonai Jesjoea haMessiach). In deze situatie van reinheid (geschiktheid om te dienen) moeten we echter blijven.

In een internetartikel las ik een interessant uitleg bij Lev. 21 en een geestelijke toepassing van genoemde gebreken (onvolmaaktheden) die wij als Messiasgelovigen kunnen vertonen. Wie Engels lezen kan dubbelklikken op

https://www.preciousseed.org/article_detail.cfm?articleID=827 ,

Eén voorbeeld geeft ik vertaald weer: Een kreupele zou kunnen wijzen op een handicap in het zich voortbewegen, in het gaan, in het wandelen. Juist daartoe worden we aangespoord om te wandelen, de roeping waardig, waarmee we geroepen zijn en niet te wandelen zoals ook de heidenen wandelen (Efez. 4: 1 en 7). Onze wandel, ons bewegen in de samenleving wordt aangetast, of we tasten onszelf gemakkelijk aan, zodat ons gedrag soms weinig verschilt van dat van de wereld. Daarvan moeten we ons laten reinigen.

Nog ander punt uit Lev. 21 is, dat er geen gebrek (smet) aan een offerdier mag zijn. Het moet gaaf zijn. Niet beschadigd, geen misvorming of één of andere ziekte. Niet dat de Eeuwige een hekel heeft aan wat gebrekkig of mismaakt is, maar het is een voorschrift ter voorkoming dat

de eigenaar en offeraar zijn afdankertjes aan de Eeuwige geeft. Het gaat er niet alleen om dat alleen het volmaakte bij God past, maar spoort er toe aan dat wij het beste dat er is aan de Eeuwige als dankoffer brengen.

Het voorbeeld in Lev. 21 wijst op wat Petrus schrijft in 1 Petr 2: 5, dat wij worden aangespoord om ons als levende stenen te laten gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen tot het brengen van geestelijke offers, die welgevallig zijn aan de Eeuwige door Jezus Christus.

Door Pieter Gaemers

In de parasja Emor [(God) sprak] worden veel heiligingswetten voor de priesters gegeven. De priesters, en in het bijzonder de hogepriester, moesten voldoen aan hogere eisen dan de rest van het volk Israël. Ze stonden dicht bij God en hadden daarom een grotere verantwoordelijkheid om heilig te leven. Misschien is dat ook een reden, waarom de hogepriester voor zichzelf en zijn huis een stier moest offeren als zondoffer, terwijl voor het volk een geitenbok genoeg was. Ik heb me er vaak over verwonderd, waarom voor één man en zijn familie een veel groter offer gebracht moest worden dan voor het hele volk.

Wij zijn als gelovigen in Jesjoea in feite ook priesters in het Nieuwe Verbond. Daarom horen wij, als wij wedergeboren zijn, ook meer ernst te maken met onze heiliging dan andere mensen. “Wees heilig, want ik ben heilig”, zegt onze hemelse Vader. Het is belangrijk, dat wij beseffen, hoe heilig en ontzagwekkend God is en wij steeds blijven werken aan onze heiligmaking. Dit is in alle tijden belangrijk geweest, maar nu de terugkomst van Jesjoea steeds dichterbij komt en de tijd van de wereldwijde grote verdrukking niet ver meer weg is (terwijl verdrukking en vervolging van de ware gelovigen in veel landen al gaande is), komt het er nu nog veel meer op aan.

Ook de vastgestelde tijden die de Eeuwige Vader heeft verordonneerd om daarop Zijn feesten te vieren, komen in deze parasja aan bod. Omdat we in de tijd van de omertelling zijn, wil ik vooral daarop ingaan. Daarbij heb ik dankbaar gebruik gemaakt van de besprekingen van de parasja Emor van de First Fruits of Zion, waaruit ik veel heb overgenomen.

“Je zult 50 dagen tellen tot de dag na de zevende week. Dan zul je een nieuw graanoffer aan de Eeuwige brengen” (Wajikra / Leviticus 23:16). De Israëlieten moesten een schoof (omer) van de graanoogst naar de tempel te brengen op de dag na de sjabbat van de ongezuurde broden. Het eerste graan dat rijp wordt in Israël is de gerst. Het oogstritueel van het offeren van de gersteoogst wordt de Dag van de Omer genoemd of Dag van de Eerstelingen (Jom ha Biekoeriem). Een omer is een bijbelse maat van een schoof graan.

De Dag van de Omer valt altijd op een eerste dag van de week. Als we de Bijbel goed bestuderen, kunnen we dat zeker weten. Helaas hebben de Farizeeën de opvatting, dat de Dag van de Omer de eerste dag is na Pèsach. Die dag kan dan op elke willekeurige dag van de week vallen. Veel Joden houden dit verkeerde begin van de omertelling aan. Die wordt ook op veel kalenders aangegeven. Daardoor wordt Sjavoe’ot (Pinksteren) in veel gevallen op de verkeerde dag gevierd. De Sadduceeën hadden het in dit geval bij het rechte eind. Sjavoe’ot hoort dus altijd op een eerste dag van de week gevierd te worden. Het aantal dagen tussen Pèsach en de Dag van de Eerstelingen is dus elk jaar anders. Jesjoea wist daardoor ook zeker, in welk jaar Hij voor ons moest lijden en sterven, omdat Hij drie dagen en nachten in het graf zou blijven.

De Dag van de Omer is de verjaardag van de Opstanding van Jesjoea uit de doden. Dat die altijd op een zondag wordt gevierd in de christelijke kerken, is dus correct. Volgens het evangelie van Jochanan/Johannes heeft Jesjoea op Pèsach voor ons geleden. Hij bleef in het graf op de eerste dagen van de Ongezuurde Broden en stond op uit de dood na de eerstvolgende gewone sjabbat, de Dag van de Omer.

Ieder jaar herinnert de dag van de eerste vruchten van de gersteoogst ons aan de opstanding van onze Heer Jesjoea. 1 Kor. 15:20 “Maar nu, de Messias is opgewekt uit de doden als eersteling van

hen die ontslapen zijn.” Er zijn bij Jesjoea’s sterven veel gelovigen uit de dood opgestaan, zoals in Mattheüs 27:51-53 beschreven is, en velen hebben hen gezien! Jesjoea heeft hen, toen Hij in het dodenrijk was en daar leefde, uit de dood opgewekt!

De Tora draagt ons op om elk van de tussengelegen dagen te tellen. Gedurende het tellen van de 49 dagen van de omer wordt de tarwe rijp. Aan het eind van de omer telling was de tarwe rijp om te oogsten en de eerste vruchten van de tarweoogst werden dan als een broodoffer in de tempel geofferd op Sjavoet.

De dagen van het tellen van de omer zijn een belangrijk onderdeel van de heiliging van de gelovigen. In het Judaïsme worden de 49 dagen van het tellen van de omer traditioneel beschouwd als een tijd van spiritueel schijnen op de ziel in afwachting van het feest van Sjavoet. In het Messiaanse Judaïsme zijn de 49 dagen extra speciaal omdat zij de 40 dagen bevatten waarin de opgestane en verheerlijkte Messias onder Zijn leerlingen was. Zij omvatten ook de dag van Jesjoea’s hemelvaart met als hoogtepunt de verjaardag van de uitstorting van de Heilige Geest op Sjavoet, die op de gelovigen werd uitgestort.

De eerste invulling die God aan Sjavoet gaf, was trouwens de dag dat Hij de Tien Woorden/Tien Geboden aan het volk van Israël gaf op de berg Sinaï. Volgens het boek Handelingen kwam de Heilige Geest op de apostelen en de anderen die met hen vergaderd waren precies op het feest van Sjavoet 50 dagen na de opstanding van Jesjoea uit de dood. We hebben een heel bijzondere God, die met Zijn exacte timing zijn handtekening zet, waarmee Hij het bewijs geeft, dat Hij het allemaal bewerkt. God gaf dus eerst Zijn Woord, de Tora, aan Zijn volk op Sjavoet en vele eeuwen later op precies dezelfde dag Zijn Geest, de Roach ha Kodesj.

Wat op het Pinksterfeest in Handelingen onder andere gebeurde, was dat de Eeuwige de voorschriften die Hij op de berg Sinaï gegeven had, in de harten van de gelovigen schreef, zoals Jeremia 31:32-33 voorzegt heeft: “Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond dat zij verbroken hebben, hoewel Ik Heer over hen ben, luidt het woord van de Eeuwige. Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis Israël zal sluiten na deze dagen, luidt het woord van de Eeuwige: Ik zal Mijn wet/Tora in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.” Dit was het machtige begin van dit nieuwe verbond met Israël en het zal voltooid worden als heel Israël de Messias Jesjoea zal herkennen en erkennen. En er ook uit alle volken, talen en natiën een grote schare van ware gelovigen zullen zijn.

Door Bert Huizing

Omertelling dag 33 Lag Ba'omer (een feestdag) een uitzondering op de dagen van lichte rouw.

Voor u de Bracha Nieuwsbrief nr.8 ontvangt hebben we dag 33 van de Omertelling al gehad. De Omertelling is een periode van lichte rouw, zelfbespiegeling en inkeer, wijzend op de geestelijke voorbereiding op en de verwachting van het ontvangen van de Torah, ongeveer twee maanden na de Uittocht. (Exodus/Shemot 19:1).

Dag 33 staat bekend als Lag Ba'Omer, deze valt dit jaar op 18 Iyar in onze kalender op 12 mei. Gedurende de omertelling wordt er tussen Pesach en Sjavoet gerouwd in het Jodendom. Deze periode wordt er niet getrouwd, worden er geen feesten gegeven en wordt er niet naar de kapper gegaan.

Een uitzondering op deze 49 dagen van inkeer is de 33ste dag, die wordt aangegeven met Lag ba'Omer. Lag ל"ג is in feite een telwoord, bestaande uit de Lamed met waarde 30 en de Gimel met getalwaarde 3, samen 33.

De 33ste dag van de Omer is juist een uitzondering op de andere dagen van de Omer, dan worden er wel feesten gegeven en veel huwelijken gesloten.

Lag Ba'omer markeert het einde van een plaag die aan de leerlingen van rabbi Akiwa het leven

kostte. Dat was de dag waarop er een einde kwam aan de geheimzinnige massale sterfte in de tweede eeuw van de gangbare jaartelling. Deze rabbi was vermaard om zijn geleerdheid ten aanzien van de Mishna (1).

Ook vielen veel pogroms plaats in de tijd tussen Pesach en Sjavoe'ot. De reden hiervoor was dat de Joden Christus zouden hebben vermoord. Deze behandeling van het volk van God is een afschuwelijke daad en een smet op het Christendom.

In 1948 gaf de regering op Lag ba'Omer opdracht tot de vorming van het Israëlische Verdedigingsleger (IDF). Sinds 2004 is Lag ba'Omer de dag van de IDF Reservisten. Ook is deze dag in het moderne Israël 'een symbool voor de strijdbare Joodse geest' geworden
Psalm 78:40-55 God (Elohim) en Zijn Volk.

(1) De Mishna (Hebreeuws: מִשְׁנָה, "herhaling" of "leer") omvat de zogeheten mondelinge leer van de Thora en bevat een toelichting op de geboden en verboden aan het Joodse volk die in de Thora zijn opgenomen.

Een leuk filmpje voor de kinderen over Lag Ba'omer:

<https://www.youtube.com/watch?v=5d4M8S8O0Ak>

<https://www.youtube.com/watch?v=7L-NCiPsFMA>

Gebedspunten

Gebed dat er snel weer meer ruimte zal komen om elkaar te ontmoeten.

Gebed voor onze ouderen in Bracha dat ze zich niet eenzaam zullen voelen in deze tijd.

Gebed voor duidelijkheid in deze tijd en we ons niet laten leiden door alle berichten die we horen en lezen. Dat de Here ons door Zijn Woord wat we dagelijks lezen onze ogen mag openen.

Gebed dat we in de tijd leven dat de komst van de Messias nabij is.

De moeite waard

Christen voor Israël viert op donderdag 14 mei de 72ste verjaardag van de Staat Israël.

De livestream is te volgen op: www.cvi.nl/livestream

Bijbeltekst

Colossenzen 2:6-10

Zoals u dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandel in Hem, geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, zoals u onderwezen bent; wees daarin overvloedig, met dankzegging.

Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus.

Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamenlijk.

En u bent volmaakt geworden in Hem, Die het Hoofd is van iedere overheid en macht.

Sjalom jeladiem, kinderen van Bracha (door Leny Gaemers)

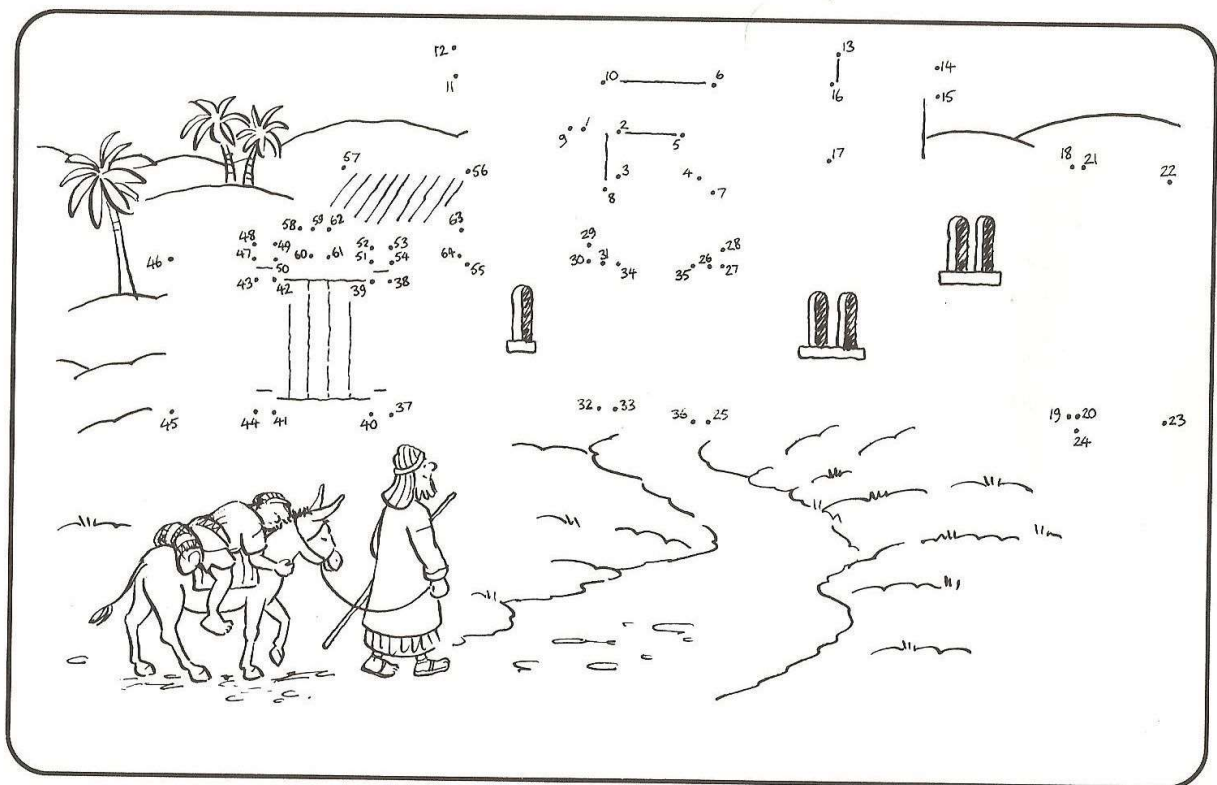
Vandaag ga ik jullie een verhaal vertellen waarin van alles gebeurt. Let maar op.

Rommeldebommeldebom, pats, pats, krrts, plof, grits, grits, grits.... Wat gebeurt daar toch allemaal? Oooh, wat erg. Er ligt een man op de grond. En wat hoor ik? Voetstappen van mannen die wegrennen. De man bloedt, hij is gewond. Het zijn rovers die wegrennen, gemene rovers! De kleren van de man zijn kapot gescheurd. En daar, daar ligt een opengerukte tas. Hij is leeg, helemaal leeg. Ja, dat kun je verwachten van rovers. Ze hebben alles van hem afgepakt. "Oooh, au, au, het doet zo'n pijn" kreunt de man. Hoe moet dat nu. Hij probeert overeind te komen, maar het lukt niet. Ze hebben hem flink te pakken gehad. Hij kan alleen maar wachten tot er misschien iemand komt om hem te helpen. Het is een eenzame weg waar hij ligt, die van Jeruzalem naar Jericho loopt. Zal er wel iemand komen? Hij moet er niet aan denken daar de hele dag te moeten liggen. Na een tijdje, de zon is inmiddels al veel hoger geklommen, hoort hij voetstappen. Hè gelukkig, daar komt een man aan. Het is een priester, dat kun je aan zijn kleren zien! Hij is ook toevallig onderweg naar Jericho. "Wat fijn", denkt de man opgelucht, "die zal me vast helpen, want een priester houdt van God!" Maar de priester ziet de man wel en toch helpt hij niet. Hij loopt hem voorbij aan de andere kant van de weg. De man is verdrietig en hij bidt: "Adonai, help me alstublieft". Een tijdje later komt er weer iemand aan. Deze keer is het een Leviet. Levieten zijn de helpers van de priesters. "De Leviet zal me zeker helpen", denkt de man en hij krijgt weer hoop. Maar wat gebeurt er nou? Ook de Leviet ziet hem wel, maar hij gaat aan de andere kant van de weg voorbij net als de priester. "God, waarom lopen ze mij voorbij?" bidt de man, "Alstublieft, help me toch". Dat ik hier niet hoeft te blijven liggen tot het donker wordt en de nacht komt. Alstublieft Adonai, laat me niet alleen!" De moed is hem in de schoenen gezonken. Even later klinkt het: klik, klak, klik, klak. Wat is dat? Daar komt een ezel. En op de ezel zit een Samaritaan. De man ziet het aan zijn kleren en zijn gezicht en denkt: "Die gaat me zeker niet helpen. " Mis! "Wat zie ik dáár nou?" denkt de Samaritaan. Hij springt van zijn ezel af en gaat snel naar de man toe. Dan ziet hij de wonden en heeft het zo met hem te doen. Ja, hij weet het wel dat deze weg gevaarlijk kan zijn. "Ik zal je helpen, man. Ze hebben je flink te grazen genomen zeg, maar gelukkig heb ik olie en wijn bij me." Daarmee verzorgt hij zijn wonden. Dat heeft hij goed begrepen, want de wijn maakt het mooi schoon en dooft de pijn een beetje en de olie helpt bij het genezen. En dan als hij de wonden verbonden heeft, zet hij de man op zijn ezel. "Ik breng je naar de herberg*. Daar zullen ze verder voor je zorgen tot je weer naar huis kunt." Zo gezegd, zo gedaan. De herbergier – dat is de eigenaar – kent de Samaritaan wel. Die komt er wel vaker als hij op reis is. In de herberg zorgt de Samaritaan goed voor de man en daar kan hij uitrusten, bijkomen van de schok en nadenken hoe hij met Gods hulp verder kan gaan zonder alles dat van hem afgepakt is. De volgende dag moet de Samaritaan weer verder, maar hij geeft de herbergier geld. "Zorg de komende twee dagen goed voor hem. En mocht hij langer bij je moeten blijven, dan zal ik je dat geld op de terugweg geven."

Voor de oudere kinderen: In de parasja van deze week kunnen we lezen hoe de priesters moeten leven. En wat God van hen vraagt bij het dienen in de tabernakel en later in de tempel, dat is het Huis van God in Jeruzalem. Zij komen in dat dienen heel dicht bij God. Zij zijn heilig, dat betekent apart gezet, voor God. Daarom moeten zij zich rein houden en kunnen zij allerlei dingen

niet doen, die de andere Israëlieten wel mogen doen. Zij hebben immers een bijzondere positie. We weten niet precies waarom Jesjoea in dit verhaal vertelt dat de priester en de Leviet de man wel zien liggen, maar aan de overkant voorbij gaan. We kunnen daar natuurlijk wel iets bij bedenken. En dat is dan gemakkelijk iets negatiefs. Logisch denk je misschien, want de Torahgeleerde die de vraag stelt: “Wie is mijn naaste?” wil Jesjoea eigenlijk uitlokken om iets verkeerd te zeggen, lees maar in Luc 10:25-37. Jesjoea wilde deze geleerde hier zeker iets mee zeggen. Hij hield hem als het ware een spiegel voor. Toch moeten we er wel op letten om niet negatief te gaan denken over (alle) Torahgeleerden en Farizeeën. Het is beter om eerlijk naar onszelf te kijken. Misschien doen wij ook weleens zo. En we weten ook dat we allemaal – of we nu jong of volwassen zijn, of we nu al veel over de Torah, de Bijbel weten of niet - verkeerde dingen doen en dat we alleen door de genade en de hulp van God kunnen doen wat Hij graag wil. Jesjoea heeft over deze barmhartige Samaritaan verteld in een gelijkenis. Dat is een kort verhaal waarin Hij iets uitlegt en deze keer over “wie is nou jouw naaste”. Zo kunnen we allemaal door deze gelijkenis leren dat Jesjoea graag wil, dat wij elkaar helpen als dat nodig is. En dan niet alleen de kinderen of mensen die dat volgens ons verdienen of die we aardig vinden. Maar ook diegenen die we niet zo aardig vinden en dat kan zelfs een wildvreemde zijn.

*Een herberg is een soort hotel.

Waar brengt de Samaritaan de gewonde man naar toe?
Dit verhaal staat in Lucas 10 : 25-37

Reactie naar aanleiding van deze nieuwsbrief

Als u reacties of vragen heeft over deze nieuwsbrief of de inhoud van de parashat, dan kunt u deze sturen naar info@mg-bracha.nl

Bijdrage aan de Bracha Nieuwsbrief.

We krijgen nogal eens te horen, kan ik ook een bijdrage leveren aan de Bracha Nieuwsbrief. Onze reactie: natuurlijk kunt u dat. Daarna helaas, horen we niets meer en krijgen we ook geen bijdrage geleverd voor de Bracha Nieuwsbrief. Jammer natuurlijk, want we willen graag iedereen de gelegenheid geven om in deze tijd van elkaar niet zien toch iets van zich te laten horen. En dat horen kan natuurlijk door iets te schrijven voor de Bracha Nieuwsbrief.

**Dus wat let u, stuur een stukje van u zelf op naar info@mg-bracha.nl en dan plaatsen we het in de volgende Bracha Nieuwsbrief.
Zo wordt de Bracha Nieuwsbrief iets van ons allemaal.**